

TÜRKİYE TÜRKÇESİ VE ÖZBEKÇEDE BELİRTEÇ TÜMLEÇLERİ

Doç. DR. ZİLALE HUDEVBERGENOVA

Türkiye Türkçesi ve Özbekçe Türk dili ailesinin birer lehçeleri olarak gramer yapısına, kullanıldığı kelimelerin şekil özelliklerine göre birbirine çok benzerde dilcilikte onları tanımlama, tasnifleme, incelemeye değişik yaklaşımalar olduğu görülmektedir. Türk dil biliminin Fransızca, Özbek dil biliminin Rusça-nın etkisi altında gelişmesi nedeniyle söz konusu iki dilin gramerinde çeşitli ba-kışlar ortaya atılmıştır. Aynı durum Türkiye Türkçesi ve Özbekçenin söz dizimi-ni, özellikle tümleçlerin anlam çeşitlerinden belirteç tümleçlerini de içermekte- dir.

Türkiye Türkçesi ve Özbekçede cümlenin genel ögelerini tanımlama ve be-lirtmede genelde fark görülmez. Kıyaslanan dillerde özne ve yüklem cümlenin ana ögeleri sayılır. Ama bu dillerdeki özne ve yüklem olan dil bilgisi birlikleri ni belirtmede farklılıklar olduğu görülür. Türkçedeki cümlenin yardımcı ögele-rinin tasnifine bir göz atalım: M. Ergin nesne, zarf ve yer tamamlayıcısını cüm- lenin yardımcı ögeleri olarak ayırt etmiştir¹. T.Banguoğluysa nesne, isimleme, zarflamayı cümlenin tamamlayıcı ögeleri sırasında getirmiştir². H. Dizdaroglu Türkçede dört türlü tümleç olduğunu ileri sürmüştür: Nesne (düz tümleç), dolay- li tümleç, ilgeç tümleci, belirteç tümleci³. L. Karahan da ögelerini tipki M. Ergin gibi tasniflemiştir⁴. M. Hengirmen tümleçlerin üç çeşidini tespit etmiştir (nesne hariç): dolaylı tümleçler, ilgeç tümleçleri, belirteç tümleçleri⁵. Görülür ki, Türk- çede çoğunlukla tümcenin yardımcı ögelerinin nesne hariç hepsi tümleç terimiy- le anlatılır. Özbekçedeyse yardımcı ögeler önce üç gruba ayrılır: Tamlayan, be- lirteç, nesne (veya dolaylı tümleç). Yanı sıra, şunu kaydetmeliyiz ki, Türkçe ve Özbekçedeki belirteç tümleçlerinin spesifik özellikleri karşılaştırmalı olarak ge- nel çapta incelenmişse bile esasen bu iki dildeki söz konusu tümleçlerin ancak genel, umumî özelliklerini belirtilmiştir, farklı hususiyetleriye tespit edilmemiş- tir. Özellikle kıyaslanan dillerdeki belirteç tümleçlerinin anlam ve şekline göre

1. M. Ergin, *Türk Dili bilgisi*, İstanbul 1993, s. 376-379.

2. T. Banguoğlu T. Türkçenin Grameri, Türk Tarih Kurumu Basım Evi, Ankara 1990, s. 524.

3. H. Dizdaroglu , *Tümcebilkisi*, TDK yayınları, Ankara 1976, s. 77.

4. L. Karahan, *Turkçede Söz Dizimi*, Akçağ yayınları, Ankara 1991, s. 50-57

5. M. Hengirmen, *Türkçe Dilbilgisi*, Engin yayın evi, Ankara 1995, s. 333.

çeşitleri de dile getirilmiştir⁶. Belirttiğimiz yardımcı öğeler üzerinde ayrı araştırmalar yapılmalıdır. Bu makalede Türkiye Türkçesi ve Özbekçedeki belirteç tümleçlerinin özellikleri, belirteç tümleçleri olan dil bilgisi birlikleri karşılaşılmalı olarak incelenecel.

Özbekçede belirteç tümleçleri şöyle tanımlanmıştır. Belirteç tümleçleri ey-lem-in yapılmasıyla ilgili şart, sebep, amaç, zaman, nicelik anımlarını taşır ve aynı zamanda harenetin nasıl gerçekleştirildiğini bildirir⁷. Türkçede ise belirteç tümleçleri şöyle tanımlanır: Zaman, durum (nitelik), nicelik (miktat), yer (yon) ve soru ilgileriyle yüklenen anlamını sınırlayan tümleçlere belirteç tümleci denir⁸.

Görülür ki, Özbekçede fiil olan tümce öğelerinin hepsinin anlamını tümleyen sözcükler belirteç tümleci olabilir. Yani belirteç tümleçleri fiil olan herhangi tümce ögesine tâbi olur. Türkçedeyse ancak yüklem anlamını belirleyen tümce öğeleri belirteç tümleci sayılır.

Özbekçede belirteç tümleçlerinin altı⁹ veya sekiz şekli olduğu dile getirilmiştir¹⁰. Bunlar durum belirteç tümleci, şart belirteç tümleci, zaman belirteç tümleci, sebep belirteç tümleci, amaç belirteç tümleci, nicelik belirteç tümleçinden ibaret tasnifler ya da aynı tasnife eklenen şart belirteç tümleci ve engelsizlik belirteç tümleçlerinden teşekkür eden tasniflerdir. Özbekçede belirteç tümleçleri üzerinde özel araştırma yapan F. Ubayeva belirteç tümlecinin on üç çeşidi olduğunu öne sürmektedir: yukarıda tespit edilen belirteç tümleçlerinden başka benzerlik belirteç tümleci, yalnızlık belirteç tümleci, tertip belirteç tümleci, netice belirteç tümleci, inkâr belirteç tümleci¹¹. Ancak: belirtilen tasnif Özbekçe grammarlerde yaygın değildir. Çünkü ders kitaplarında esasen belirteç tümleçlerinin altı çeşidine başvurulmaktadır.

Türkçede belirteç tümleçlerinin birkaç dilci tarafından yapılan farklı tasnifleri mevcuttur. M. Ergin harenetin nasıl, ne şekilde, hangi vasıtalarla, hangi sebple, hangi şartlarla yapıldığını, ne olduğunu veya hangi zamanda cereyan ettiğini göstermek için kullanılan zarf unsurunu tanımlamışsa da, zarfin çeşitlerini ayırt etmemiştir¹². T. Banguoğlu'na göre, bütünüyle olağanının zaman, yer, yön, tarz, miktat, gerçekleme gibi özelliklerini belirtmeye yarayan tümce öğelerine

6. E. Yaman , Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesinin Söz Dizimi Bakımından Karşılaştırılması, TDK yayınları, Ankara 2000.

7. A. Gulamav-M. Asqarava, *Hazirgi Ozbek Adabiy Tili*, Taşkent 1986, s. 47-48; *Özbek Tili Grammatikası*: İki ciltlik, Taşkent 1976. II C. s. 99; *Hazirgi Özbek Adabiy Tili*, İki ciltlik, Taşkent 1966, s. 9-10.

8. H. Dizdaroglu, *age*, s. 119.

9. *Hazirgi Ozbek Adabiy Tili*, s. 66.

10. Ozbek Tili Grammatikası, II C, s. 148; A. Ğulamav, M. Asqarava , *age*, s. 118.

11. F.Ubayeva.

12. M. Ergin, *age*, s. 378-379.

zarflama (yani belirteç tümleci) denir. Zarflamanın zaman, yer, yön, tarz, miktar, gerçekleme için farklı türleri olduğu tespit edilmişse de incelenmemiştir¹³. H. Dizdaroğlu belirteç tümleçlerinin anlam özelliklerine göre beş çeşidini göstermiştir: zaman belirteç tümleci, yer belirteç tümleci, durum belirteç tümleci, nicelik belirteç tümleci, soru belirteç tümleci¹⁴. L. Karahan ve M. Hengirmen belirteç tümleçlerinin zaman, yer, durum, nicelik ilgisiyle anlamı tamamladığını ileri sürmektedir¹⁵. Ama adı geçen dilciler de belirteç tümleçlerini anlam bakımından tasniflememiş, çeşitlerini incelememiştir. Rus dilcilerinden A. N. Kononov Türkçedeki cümlenin yardımcı öğeleri olarak tanılayan, nesne veya dolaylı tümleç, belirteç tümlecini dile getirmiştir¹⁶. Ancak bu cümle öğelerinin özelliklerini incelememiştir. A. N. Baskakov'a cümlenin esas öğeleri özne ve yüklemi tespit etmiş, cümlenin diğer öğelerinin ya özneye ya da yükleme ait olduğunu kanıtlamaya çalışmıştır. Dilçiye göre, cümle sadece özne öbeği ve yüklem öbeğinden oluşmaktadır¹⁷. Bu yüzden Türkiye Türkçesi ve Özbekçedeki belirteç tümleçlerini kıyaslayarak incelemek için H. Dizdaroğlu'nun tasnifini esas olarak seçtik. Özbekçede belirteç tümleçlerinin altı, sekiz, ve hatta on üç çeşidini içeren tasnifler bulunmakta olduğunu yukarıda belirtti. Kıyaslanan dillerdeki belirteç tümleçleri üzerinde araştırma yapmak için Özbekçedeki belirteç tümleçlerinin altı çeşitli tasnifini seçtik.

Türkçeden farklı olarak Özbekçede soru belirteç tümleçleri ayırt edilmemiştir. Soru tümleçleri tümcede yüklemenin anlamını soru yoluyla ve nitelik, zaman, yer, nedenlik, nicelik ilgileriyle belirleyen tümleçlerdir. Türkçede soru belirteç tümleçleri soru belirteçlerinden oluşur¹⁸. Özbekçede soru sözcükleri anlamına ve tümcedeki görevine göre belirteç tümleçlerin birine ait olur. Meselâ, «nasıl» soru belirteç tümleci eylemin niteliğini öğrenmek amacıyla yöneltilmişdir. Türkçenin gramerine göre «Bunu sana nasıl anlatmalı?» şeklindeki tümcelerdeki belirteç tümleci soru belirteç tümlecidir. Özbekçedeyse bu durum belirteç tümleci sayılır. Zira, soruda anlatılmasına rağmen «nasıl» sözcüğü eylemin yapılma nitelğini, özelliğini anlatır. Özbekçede soru belirteç tümleçleri ayırt edilmemişse Türkçede de maksat, sebep belirteç tümleçleri ayırt edilmemiştir. Özellikle maksat, sebep belirteç tümleçlerinin şekil bakımından Türkçedeki ilgeç tümlecine uygun olduğu görülmektedir.

Türkiye Türkçesi ve Özbekçede yüklemenin anlamını durum ve nitelik bakı-

13. T. Bangooglu, *age*, s. 529, M. Hengirmen, *age*.

14. H. Dizdaroglu, *age*, s. 120.

15. M. Hengirmen, *age*, s. 341; L. Karahan L. *age*, s. 55.

16. A. N. Kononov, *Grammatika Turetskogo Yazika*, M. L.: AN SSSR, 1941; s. 203.

17. A. N. Baskakov, *Predlojeniye v Sovremennaga Turetskogo Yazika*, M.: Nauka, 1984.

18. H. Dizdaroglu, *age*, s. 144.

mından belirleyen ve tümleyen tümleçlere durum belirteci tümleci denir. Durum belirteç tümleçleri eylemin nasıl yapıldığını, nasıl olduğunu belirtirler¹⁹. Aşağıdaki dil bilgisi birlikleri durum belirteci tümleci görevinde kullanılmaktadır.

Türkçede ve Özbekçede adlar **-dan/ -äái** durum eki alarak durum belirteç tümleci olur. «Yurdumuzu kalptan severiz». «Dostum, seni çin yurakdan tabriklayman»(A.).(«Arkadaşım, seni en içten tebrik ediyorum»). Adlar çoğunlukla «ile/ bilan» ilgeciyle kullanılarak durum belirteci tümleci görevinde gelir: «O gün Nimet Hanım'la Kenan'ı göreceği saati sabırsızlıkla bekledi»(RNG). «Gülnar Yolçının sözlerini diqqat bilan tingladi»(A.). («Gülnar Yolçu'nun söyledikerini dikkatle dinledi»). Kiyaslanan dillerde sıfatlar da durum belirteci tümleci olurlar: «Güzel güzel konuşurken bu neşesiz bahis nereden de dilime dolaştı» (RNG). «U çıraylı gapırdı». («O güzel konuşuyordu»). Yansımalar da durum belirteci tümleci olabilirler; «Çıplak başı mehtabin içinde pırıl pırıl yanıyor, küçük yeşil gözleri gür kaşlarıyla uzun sakalının arasında pırıl pırıl yanıyor du»(RNG). «Falakta yuduzlar jimir-jimir yanardı» (A.). («Gökte yıldızlar civil civıl yanıyordu»). Özbekçede durum belirteci tümleci olarak kullanılan yansımalar yalnız halde veya «etip(edip)», «qılıp (yaparak, yapıp)» ulacı şeklindeki yardımcı fiillerle gelir: «Yalt yult etip çakmak çaqdi»(A.) («İşil işil yıldırım çaktı»).

Türkiye Türkçesi ve Özbekçede eylemsilerden ortaçlarla ulaçlar durum belirteç tümleci görevinde kullanılır: «Kinalı Yapıncak da öteki üzümler gibi bana bugün biraz sararmış göründü»(R.N.G.). Yukarıda getirilen tümcede ortaç yüklem anlatan hareketin nasıl yapıldığını bildirmektedir. Özbekçede Türkiye Türkçesinden farklı olarak çoğunlukla **-gan** (anlam bakımından -miş ekiye uyar) ekiyle yapılmış olan ortaçlar «halda»/ «halde», «tarzda»/ «şekilde», «vaziyatta»/ «vaziyette» gibi sözlerle birlikte kullanılarak durum belirteci tümleci olurlar: «U çarçagan halda qadam basardı»(A.). («O yorulgun hâlde adım atırdı»).

Türkiye Türkçesinde aşağıdaki eklerle yapılan ulaşların durum belirteci tümleci görevinde kullanıldığı görülmektedir: -a...-a eki: «Lamia, bir parça treddüt etti, sonra gözlerini önüne indirerek, utana utana cevap verdi» (RNG). -madan eki: «Fakat Kenan fazla bir şey sormadan sözü değiştirmiştir»(RNG). -dikçe eki: «Lamia gittikçe cesaretleniyordu» (RHG). -mekszisin eki: «İkinci bir hücumda meydana vermemeksinin düşmanın üzerine saldırır» (H.R.G.). -diği hâlde; «Fakat şu var ki Lamia'nın mes'ut olduğuna kendimi inandırdığım hâlde hiçbir zaman ona dair bir şey sormaya, öğrenmeye cesaret edemedim»(RNG). -cesine:

19. H. Dizdaroglu, *age*, s. 129; *Ozbek tili grammatikasi*, II C. s. 148-149; A. Ğulamav-M. Asqarava, *age*, s. 118.

«Araba bir pencereden şaşın şaşın giriyor, lâmbanın ışığı ile dalga geçercesine uğraşıyordu» (D.Ceyhun) . -erek eki: «Bazen gülümseyerek düşünürdü» (RNG). -ip eki; «Bu sabah annemin mezarnı arayıp buldum» (RNG). -eli eki: «Karanlığın içinde kolları Kenan'ın yüksek omuzlarına asılı, saatlerce dolasıyordu» (RNG). Türkçede ikizlemeler de durum belirteci tümleci olabilir: «Küçük kız ona iyiden iyiye almıştı» (RNG).

Özbekçedeyse ulaçlar **-ip**, **-a/-y**, **-gaç**, **-gunça**, **-gani** ekleriyle yapıldığı hâlde, bu eklerden ancak ilk ikisiyle oluşturulmuş olan ulaçların durum belirteci tümleci olarak kullanıldığı bellidir. Zira, Özbekçede Türkçedeki **-madan**, **-maksızın**, **dikçe**, **-cesine**, **-eli** eklerinin fonetik şekilleri bulunmamaktadır. Özellikle, Türkçede **-a** ekiyle yapılan ulaçlar tümcede ikileme şeklinde geldiği zaman durum belirteci tümleci olabilirler. Özbekçedeyse **-a/-y** ekli ulaçların yalnız hâlde kullanıldığına da sık sık rastlamaktayız: «Asrara Dildar bilan hayrılaşmay uydan çıqib ketdi» (S.Ahmed). («Asrara Dildarla vedalaşmadan evden ayrıldı»). «Gözal oylay-oylay uning taklifiga razi boldi»(A.). («Güzel düşüne düşüne onun teklifine razi oldu»). Getirilen örneklerin birincisinde yalnız, ikincisinde ikileme şeklindeki durum belirteci tümleçleri bulunmaktadır. Özbekçede **-ip** ekinin olumsuz şekli **-masdan** biçimindedir. Anlamına göre, **-masdan** eki Türkçedeki **-maksızın** ekine uymaktadır. Bu ekle oluşturulmuş olan ulaç da tümcede durum belirteci tümleci olabilir: «Salimjan, kel uruşmasdan gaplasaylık». («Selimciğim, gel kavga etmeden konuşalım»).

Özbekçe ve Türkçede ilgeçler öbekleşerek durum belirteci tümleci olurlar. Türkçede «gibi», «ile», «yalnız» ilgeçleri, Özbekçede «kabi», «singari»/ «gibi», «bilan» / «ile» ilgeçleri aynı amaçla kullanılmaktadır: «Kahkahalar, kestane fişekleri şiddetle gecenin içine dağılıyor, karşı ağaçlar meşalenin alevleriyle tutmuş gibi görünüyor» (RNG). Ama çoğunlukla bu anlamda **-day**, **-dek** eklerinin kullanıldığı görülür. Meselâ: «Hayalida eri bilan, arzanda balası Tursunbay bilan huddi toğrima toğri otırganday gaplaşardı» (SA). (Hayalinde kocasıyla, tek oğlu Tursun Beyle tipki baş başa oturmuş gibi konuşuyordu)

Durum belirteçleri de durum belirteci tümleci olabilirler: «Lamia birdenbi-re bir sandalyeye çarparak sendeledi» (RNG). «Ular juda sekin yuruşdi». («Onlar yavaş yavaş yürüdüler».)

Türkçede «kadar» ilgeci «-e kadar» kalıbında, durum belirteci tümleci olur: «Yurt için son nefesimize kadar çarpışacağız». Bu hâlde Özbekçede **-gaça** ekiye başvurulur. Çünkü «kadar» ilgecinin Özbekçe varyantı yaygın şekilde kullanıldığı hâlde ancak yer veya zaman anlamına gelmektedir: «Şaşma, köçanına na-rıgi tamanığa qadar kuzatıp qøyaman». («Acele etme, sokağın özür tarafına kadar uğurlayacağım»). Türkçede aynı duruma rastlamaktayız: «Bahçe araların-

da dolaştım... Ta Kırkçamlar'a kadar gittim»(RNG).

Yüklemin anlamını miktar, sayı, azlık, çokluk bakımlarından belirleyen ve tümleyen tümleçlere nicelik belirteci tümleci denir²⁰. Türkçede nicelik belirteci tümleçleri çok olmadığı ileri sürülmüştür. Belirteç tümleçlerinin bu çeşidi eylemin yapılma derecesini, bu dereceyle ilgili olan miktarı anlatır. Türkiye Türkçesinde de Özbekçede de nicelik belirteçleri nicelik belirteç tümleçleri görevinde kullanılırlar: «Kendimi aldatmak, avutmak için çok uğraştım» (R.N.G.). «Köp öyla, az sözla» (Atasözü). «Çok düşün, az konuş». Belirteç tümleçlerinin bu çeşidi eylemin yapılma derecesini, bu dereceyle ilgili olan miktarı anlatır.

Türkçede ilgeçlerden sadece kadar sözcüğü yalın hâlde veya «-e kadar» kâlibi içinde veya başka bir biçimde öbekleşerek nicelik belirteç tümleci olabilirler, öteki ilgeçler nicelik belirteç tümleci kurmaz²¹: «Esmer yüzü karanlıkta belli olacak kadar kızarmıştı» (RNG). Özbekçedeyse aynı anlamda -çalik ekiyle kullanılan kelimeleme başvurulur. Ama edebî eserlerde «kadar» ilgeçinin bu anlamı taşıdığı durumlar da bulunmaktadır. Türkçeden farklı olarak «qadar» - «kadar» ilgeci Özbekçede ancak yalın hâlde kullanılmaktadır. Fakat bu duruma da o kadar sık rastlamamaktayız. Özellikle, Özbekçede aynı anlamda «darajada» - «derecede» söyleyle birlikte kullanılan sıfat-fiilleri nicelik belirteci tümleci sayıları: «Siz talab qilgan darajada işlay olarmıkinman?» («Siz istediğiniz kadar çalışabilirim miyim?»)

Türkçede -ce ekiyle türemiş belirteçler yüklenin anlamını miktar ilgisile tümelerler. Özbekçede de -ça ekiyle yapılan belirteçler aynı şeyi anlatmaya: «Seni saatlarça kutdum» (SA). «Seni saatlerce bekledim». «Dede senelerce çalışmış, çabalamış, servinin iki yanına iki odalı bir kule yaptırmıştı.» (RNG).

Türkçede sıfat tamlamalarının nicelik belirteç tümleçleri görevinde kullanıldığı ileri sürülmektedir. Meselâ: «Epeyce zaman evvel bir kişi esnasında Şem'i Dede büyük bir para sıkıntısına uğramış, hatta birkaç gün aç kalmış» (RNG). Özbekçede sıfat tamlamalarına anlam ve şekil bakımından uygun olan, ama ad tamlaması adı verilen tamlamalar da nicelik belirteç tümleci olabilir. Meselâ: «Bir sözlab, tingla qırq ikki». «Bir sözleyerek, dinle kırk iki» (Atasözü).

Türkçenin söz dizimindeki, morfolojisindeki durumları değerlendirmede Özbekçeden farklı olduğu burada da görülmektedir. Türkçede söz grupları (veya söz öbekleri) dil birliği olarak ayırt edilmiştir. Söz gruplarının on yedi (M. Ergin), on dört (L. Karahan) ve sekiz çeşidi (T. Banguoğlu) dile getirilmiştir. Özbekçedeyse tamlama anlamına gelen dil birliği ve onun üç çeşidi olduğu öne sü-

20. H. Dizdaroglu, *age*, s. 139-140: *Ozbek Tili Grammatikası*, II C. s. 149-150.

21. H. Dizdaroglu, *age*, s. 141.

rülmüştür. Türkçede sözcük gruplarının bir türü sayılan tamlamanın cümlede tek öğe görevinde kullanıldığı tespit edilmiştir. Tamlamanın iki çeşidi ad tamlama ve sıfat tamlama olarak ayırt edilmiştir. Türkçede tamlamanın terkibindeki birinci kelimenin hangi dil bilgisi birliğine ait olduğu esas sayılır. Özbekçedeyse tamlamanın üç çeşidi olduğu dile getirilmiştir: Ad tamlama, fiil tamlama, zarf tamlama²². Tâbi olan sözün, yani tamlama terkibinde katılan ikinci sözün ifade malzemesine bağlıdır. Buna göre Türkçedeki sıfat tamlama da, ad tamlama da anlam ve şekil bakımından Özbekçedeki ad tamlamaya uymaktadır. Hem de Türkçedeki ad tamlama ve sıfat tamlamanın Özbekçedeki cümlelerde katıldığından tek görevde kullanılmadığı ileri sürülmektedir. Yani tamlamanın birinci kelimesinin cümlede tamlayan (aniqlavçı) görevinde geldiği belirtilmiştir.

Özbekçede adlar da ikizleme şeklinde kullanılarak belirteç tümleci olabilir: «Alma-anarnı yaşık-yaşık olıb kelişdi». («Alma narı kutularda getirişti»). V. Hatiboğlu'na göre, Türkçede ikilemeler cümle içinde herhangi cümle görevinde kullanılabilir. Ama ikilemelerin nicelik belirteç tümleci olarak kullanılıp kullanılmadığı kaydedilmemiştir²³. Ancak Türkçede de ikilemelerin nicelik belirteç tümleci olarak kullanıldığı inceleme sonucunda belli oldu. Meselâ; «Genç adamın halim vakarını, öteki muallimler gibi kendisine hakaret etmediğini gördükçe tecevüzü perde perde artıryordu» (RNG).

Zaman belirteç tümleçleri eylemin yapıldığı zamanı bildirir. Yüklemeyi anlamını zaman ilgisiyle belirler ve berkitir. Zaman belirteç tümleçleri işin ne zaman, ne vakit yapıldığını kesinlikle kavuştururlar²⁴. Özbekçede de zaman belirteci tümleçlerinin eylemin yapılmış zamanını anlatlığı öne sürülmektedir²⁵.

Özbekçede ve Türkçede zaman belirteç tümleçleri zaman kavramı veren dil bilgisi birliklerinden oluşur. Yalın ya da durum takısı almış adlar zaman belirteç tümleci olurlar: «Akşam Muhir Bey'in arabasında gördüğü gölge mutlaka Ke-nan'dı» (RNG). «Tangda kelsam kerak». («Sabahleyin dönmeliyim»).

Zaman bildiren niteleme veya sayı sıfatları durum takısı alarak zaman belirteci tümleci görevinde kullanılırlar: «Arkadaşı saat on ikide gelecek». «Majlis saat ikida başlanadı». («Toplantı ikide başlayacak»).

Yalın veya durum takısı almış ad ve sıfat tamlamaları da yüklemeden aralan eylemin yapıldığı zamanı anlatmaya yarar: «Lamia o akşam erkenden odasına çıkmıştı» (RNG). «Lamia geçen sonbaharda bir gece bu ninniyi gözlerinde yaşalarla bekleyerek uyumuştu» (RNG). «Faqat bu müşkul zamanlarda undan aql

22. Ozbek Tili Grammatikası, II C. s. 30; A. Gulamov, M. Asqarava, *age*, s. 26-27.

23. V. Hatiboğlu, *İkileme*, Ankara 1971, s. 51-54.

24. H. Dizdaroglu, *age*, s. 120.

25. Ozbek Tili Grammatikası, II C., s. 155; A. Ğulamov-M. Asqarava, *age*, s. 119.

sora»(S.A.). («Fakat bu müşkül zamanlarda ondan akıl sor»).

Yalın ya da durum takısı almış zaman belirteçleri de tümcede zaman belirteç tümleci olabilirler: «Öğleyin azaldı, gece hiç kalmadı» (H.Taner). «Avval öyle, keyin söyle»(Maqol/Atasözü). «Once düşün, sonra söyle».

İlgeçler de sozcük biçiminde ya da belirli kalıplar içinde yüklem anlatan hareketin ne vakti yapıldığını anlatır: «Mührir Bey, bundan istifade ederek Kenan'ı yarı zorla kendi köşküne akşam yemeğine götürmüş, gece yarısına kadar salıvermişti» (RNG). «Ertalabdan beri içimdagı sıqlışının sababı bu bölmasın(S.A.)?» («Sabahdan beri içimdeki sıkıntının sebebi bu olmasın?») Ama Türkçe ve Özbekçedeki zaman belirteç tümleçlerini oluşturmaya yarayan ilgeçler şekil bakımından aynı olsa bile, anlam yönünden birbirine uymamaktadır. Meselâ, Türkçede karşı ilgeci öbekleşerek zaman anlamında kullanılır: «Sabaha karşı uyandım». Özbekçedeyse bu ilgeç aykırılık anlamını vermektedir. Örneğin: «Bahtga qarşı hazır ham bar». («Maalesef şimdî de var»). Türkçedeki «doğru» ilgecinden de aynı anlamda istifade edildiği görülür. Meselâ: «Ona üçüncü günün akşamına doğru bağın arkasındaki ince yolda tesadüf etti» (RNG). Özbekçedeyse bu sözün fonetik varyantı -«toğrı» «yön» manasında kullanıldığı görürlür. Aynı vaziyette «karşı» sözü yerinde Özbekçede «yaqın» -«yakın» ilgecinden, doğru ilgeci yerinde «qarab (bakarak)» fiilden türemiş olan ilgeçten yararlanır.

Özbekçede de, Türkçede de ortaçlarla ulaçlar zaman belirteci tümleci görevinde gelirler. Kullanımda en çok ulaçlardan olmuş zaman belirteç tümlecine rastlanmaktadır. Türkçepde -ince, -dıkça, -ali, -ken ekleriyle yapılmış fiilimsiler yüklenin anlamını zaman bakımından berkitir. Örneklerde dikkat edelim: «Seni bu kadar değişmiş, güzelleşmiş görünce kimbilir ne kadar beğenecek»(RNG). «Düşerken başını yere çarpmış, sağ kaşının üstünde mor bir sis hasıl olmuştur». Değişik yapıdaki sözcük öbekleri tümcede zaman belirteci tümleci olurlar. Öbeklerin bir bölümü ulaçlardan oluşur: «Odasına girdiği vakit kendisini zaptedemiyordu»(RNG). «Biraz sonra çiftin kenarından kendi bahçelerine atlayacağı zaman Kenan onu bir kere daha kollarına aldı» (RNG). «Sigarasını yaktıktan sonra Lamia'nın kibriti tutan bileğinden yakaladı»(RNG). Özbekçede -gan ekiyle türemiş olan ortaçların birer hâl ekinden (çoğunlukla -da, -dan) oluşmasından meydana gelen fiiller de eylemin yapılma zamanını anlatır: «Uni taşqariga çıqqanıda korib qaldi»(SA). («Onu dışarıya çıktıığında gördü»). Özbekçede -gaç, -gunça ekiyle oluşan ulaçlar zaman belirteci tümleci olabilirler. Fakat -gaç ekiyle oluşturulan ulaç çoğunlukla zaman yan cümleli birleşik cümledeki yan cümleinin yüklemi görevinde gelir. -gunça ekli ulaçsa kullanıldığı yere göre ya zaman belirteci tümleci, ya da yan cümleinin yüklemi olur. Aşağıdaki

cümlede iştirak eden söz konusu ulaç zaman belirteç tümleci sayılır: «Şerzad ukası *kelgunça* çıktı»(SA). («Şerzat kardeşi gelmesine kadfar dayandı»).

Yer belirteç tümleçleri eylemin yapıldığı yeri, harenketin başlama, yönelme yerini ve bu yönemenin son noktasını anlatır²⁶. Özbekçede esasen yer belirteçleri ve yer anlamını bildiren ad veya yer manasını taşıyan zamirlerin yer belirteç tümleci görevinde kullanıldığı tespit edilmiştir²⁷. Türkçede fiil cümlelerde adların **-e**, **-de**, **-den** durum taklarını alarak yüklenin anlamını yönelme, kalma, çıkışma ilgileriyle tümleyen cümde ögesine dolaylı tümleç denir. Türkçede dolaylı tümleçler yapılar ve bu yapılara bağlı anlam özelliklerine göre üç türlüdür: yönelme, çıkışma, kalma tümleçleri eylemin yapılma yönünü, yerini, fiillerin çıkış noktasını anlatırlar²⁸. Türkçe ve Özbekçedeki belirteç tümleçlerinin spesifik özelliklerini kıyaslama neticesinde belli olur ki, Türkiye Türkçesinde temel ölçü olarak kelimelerin şekli ve olarin hangi dil bilgisi birliği olduğu önemlidir. Özbek dilcileri ise kelimelerin veya tamlamaların anlamına ve cümledeki yerine, biçimlerine, hangi cümle ögesinin anlamını tümlediklerine göre cümle öğelerinin hangisine ait olduğunu belirtirler. Özbekçede yönelme, kalma, çıkışma hâllerinin ekleriyle kullanılan adlar veya adlaşan kelimelerin tümcede yer belirteci tümleci olduğu ileri sürülmektedir. Meselâ: «Fakultetga ketdim». («Fakülteye gittim»). «Saatni Amerikadan keltirgan». («Saati Amerikapdan getirmiş»). («U ham hazır prezident bilan Liviyaga ketdi»). («O da şimdi Cumhurbaşkanla Libya'ya gitti»). Verilen cümlelerde yönelme, kalma, çıkışma hâllerinin eklerini alan sözler **«nereye»**, **«nerede»**, **«nereden»** sorularına cevap olmaktadır. Yani yüklemden anlaşılan eylemin yapılma yerini bildirmekte. Bu yüzden söz konusu şe-kildeki ve anlamdaki sözcüklerin yer belirteç tümleci görevinde geldiği ileri sü-rülmüştür.

Demek, Türkçede ve Özbekçede belirteç tümleçleri cümlenin birer öğeleri olarak ayırt edilmiş ve incelenmiştir. Ancak kıyaslanan dillerdeki belirteç tümleçlerini tanımlama ve tasniflemede farklı yaklaşımlar olduğu görülür.

Özbekçede fiil olan tümce öğelerinin hepsinin anlamını tümleyen sözcükler belirteç tümleci olabilir. Yani belirteç tümleçleri fiil olan herhangi tümce ögesine fâbi olur. Türkçedeyse ancak yüklem anlamını belirleyen tümce öğeleri belirteç tümleci sayılır.

Çünkü Türkçede kelime gurupları terimindeki dil birliği cümlede birer öge görevinde kullanıldığı tespit edilmiştir. Türkçede kelime guruplarının sekiz, on yedi, on dört çeşidi dile getirilmiştir. Özbekçedeyse ancak tamlama ve tamlama-

26. H. Dizdaroglu, *age*, s. 142-143.

27. Ozbek Tili Grammatikası, II C. s. 154; A. Ğulamav, M. Asqarava, *age*, s. 118.

28. H. Dizdaroglu, *age*, s. 95-144.

nin üç çeşidi mevcut olduğu belirtilmiştir. Özbekçenin gramer kurallarına göre bağımsız kelime çeşitlerinin hepsi birer cümle ögesi görevinde gelir.

Özbekçede belirteç tümleçlerinin altı, sekiz ve hatta on üç çeşidi oduğu ile ri sürülmüştür. Ama çoğunlukla altı ve sekiz çeşidi uygun görülmektedir.

Türkçede belirteç tümlecinin anlam ve şekline göre tasnifine önceki yapıtlarda olmasa da, sonraki eserlerde rastlamaktayız.

Türkçede belirteç tümlecinin aşağıdaki türlere ayrıldığı bellidir:

Soru belirteç tümlecinin ve ilgeç belirteç tümleci Özbekçede belirteç tümleçinin birer çeşidi olarak ayırt edilmemiştir. Soru belirteç tümlecinin anlam ve şe-kil özelliklerine göre belirteç tümlecinin öbür çeşitlerine ait olduğu kanıtlanmış-tır. İlgeç tümleçlerinin de anlamı ve biçimine göre belirteç tümlecinin öbür çeşi-di olduğu belirtilmiştir.

Özbekçede belirteç tümlecinin birer çeşidi sayılan amaç belirteç tümleci ve sebep belirteç tümleci anlam ve biçim bakımından Türkçedeki ilgeç tümlecine uymaktadır.

Özbekçe ve Türkçedeki durum belirteç tümleci, yer belirteç tümleci, zaman belirteç tümleci, nicelik belirteç tümleçlerinin terim ve tanımına göre birbirine benzemekte olduğu inceleme sonucunda belirtilmiştir. Ama adı geçen belirteç tümleçleri görevinde kullanılan dil bilgisi birliklerinin ifade malzemeleri ve şe-killeri bakımından fark eder. Zira, Türkçede mevcut olan kelime şekilleri (ekle-ri)nin hepsinin ya da eklerin fonetik varyantlarının şimdiki Özbekçede kullanılmadığı bellidir ve bilâkis, Özbekçede belirteç tümleci görevinde kullanılan keli-me sekillerinin Türkçede bulunmadığı ortaya çıkmaktadır.